

Bijscholing

A. J. L. M. VAN
BALKOM

Op het moment dat ik dit schrijf, heeft Nederland het 30ste Voorjaarscongres van de Nederlandse Vereniging voor Psychiatrie nog voor zich. Als u dit leest, ligt het congres echter alweer een maand achter ons. Gedurende 3 dagen is een brede bij- en nascholing gegeven. Daar zouden we het een jaar mee moeten doen, ware het niet dat uw vertrouwde Tijdschrift maandelijks boostersessies bijscholing geeft. Ook dit keer zijn een aantal interessante artikelen voor u bijeengebracht, met onderwerpen uit ons gehele vakgebied.

Als eerste is er een bijzondere bijdrage over sekseverschillen in behandeluitkomsten bij de depressieve stoornis. Gijsbers van Wijk, Dekker, Peen en De Jonghe hebben de gegevens ontleend aan het langlopende onderzoek van De Jonghe. Onderzoek doen betekent vaak voor leuke verrassingen komen te staan. Hoewel mannen in de klinische praktijk de voorkeur lijken te geven aan een farmacotherapeutische behandeling, hebben ze meer baat bij de combinatie van farmacotherapie en psychotherapie, terwijl vrouwen, die vaak te kennen geven niet-medicamenteus behandeld te willen worden, juist sneller reageren op medicatie alleen. Mannen, misschien zijn we veel geschikter om te praten dan wij (en onze vrouwen) tot nu toe dachten!

Vervolgens wordt door Robben, De Hert en Peuskens een literatuuroverzicht gegeven over ziekte-inzicht bij schizofrenie. Volgens de auteurs is het begrip ziekte-inzicht, een van de basisbegrippen van het psychiatrisch onderzoek, frequent onderzocht. Dat wist ik niet, u wel? Wat ik ook niet wist, maar wat wel begrijpelijk is, is dat ziekte-inzicht sterk correleert met de aanwezigheid van positieve en negatieve symptomen. Ik hoop dat deze woorden u nieuwsgierig hebben gemaakt naar het artikel.

Het derde artikel, van Korf, brengt ons weer terug bij de depressieve stoornis, maar nu bij de psychopathologie ervan. Het is gebaseerd op een lezing die de auteur over het onderwerp gehouden heeft op het Wereld Congres Biologische Psychiatrie in Berlijn in 2001. Korf schrijft dat hij deze bijdrage heeft gemaakt ter gelegenheid van het 20-jarige jubileum van de dexamethasonsuppressietest. In 1981 zou Carroll voor het eerst hierover hebben gepubliceerd in de *Archives of General Psychiatry*. Een artikel waarop iedere wetenschapper jaloers zou worden, omdat het inmiddels zo'n 3000 maal zou zijn geciteerd! Waarom heeft Carroll zijn resultaten destijds niet in ons Tijdschrift afgedrukt?

We besluiten deze aflevering met drie kortere artikelen. Het eerste, van Joossens, Pieters en Joos gaat over kinderen van psychiatrisch opgenomen moeders. Hoewel er enige initiatieven in België en Nederland bestaan op het gebied van de preventie van psychiatrische problematiek bij kinderen van psychiatrische patiënten,

ontbreken systematische evaluaties tot op heden, terwijl in de klinische praktijk de noodzaak wordt gevoeld om deze risicokinderen meer te bieden dan nu gebeurt.

De tweede bijdrage komt uit de tbs-wereld. Nijman, De Kruyk en Van Nieuwenhuizen schrijven over gedragsveranderingen tijdens tbs-behandelingen. Dat het gedrag van de terbeschikkinggestelden tijdens een behandeling in de goede richting verandert, had ik tot nu toe altijd aangenomen, maar vanaf dit moment is het ook aangetoond door onze collega's. Er is nog niet onderzocht of deze gemeten gedragsverandering correleert met een verminderd recidiverisico na ontslag. Dit lijkt me de moeite waard om eens verder te onderzoeken. Misschien horen we er nog iets over in ons Tijdschrift.

Ten slotte beschrijven Felix, Van den Broek en Reichart een 15-jarig meisje met een ernstige psychotische depressie, die onvoldoende opknapte met medicatie en uiteindelijk wel reageerde op elektroconvulsietherapie (ECT). Ondanks het gunstige effect van deze behandeling zijn de auteurs voorzichtig in het adviseren van ECT bij jeugdigen. Hopelijk zal hun bijdrage leiden tot een nieuwe waardering van het gebruik van ECT in de kinder- en jeugdpsychiatrie.